CZĘŚĆ XL — № 83. ROK 20 — (1849.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. POŁROCZNA 8 rubli srebrem.

WTOREK, $\frac{1}{13}$ LISTOPADA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, 31 Października. / 12 Listopada.

Ukazy CESARSKIE *do Rządzącego Senatu.*

I.

10 Października 1849. «Na zasadzie artykułu 6 Testamentu świętej pamięci Najmilszej Matki NASZEJ N. CESARZOWEJ MARYI TEODORÓWNY i z powodu zejścia Najmilszego Brata NASZEGO WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA PAWŁOWICZA, Pałac Pawłowski, ze wszystkiemi doń należącemi zabudowaniami, zakładami, ogrodami, wsiami, i kapitałem 428,571 rubli 47 kop. srebrem, przeznaczonym na utrzymanie Pawłowska i złożonym w Kommisyi Umorzenia długów na wieczny obrót, przechodzi teraz na własność JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Najmilszego Syna NASZEGO, W. XIĘCIA KONSTANTYNA MIKOŁAJEWICZA i starszego w męzkiém JEGO pokoleniu; w razie zaś (czego Boże uchowaj) przerwania się takowego pokolenia, na starszego w rodzie NASZYM, omijając wszakże NASTĘPCĘ Tronu.»

II.

8 Października. «Dowodzącemu Korpusami Gwardyi i Grenadyerów, J. C. WYSOKOŚCI NASTĘPCY CESARZEWICZOWI, uznaliśmy za stosowną udzielić tę samą władzę we względzie oddania pod sąd i ostatecznego zatwierdzenia wyroków w wojskach JEGO WYSOKOŚCI powierzonych, jakiej używają Głównodowodzący Armijami w czasie pokoju, na mocy zatwierdzonej przez NAS 5 Grudnia 1846 roku Ustawy o zarządzaniu Armijami.»

Przez Reskrypta CESARSKIE z dnia 8 Października mianowani Kawalerami orderów *Św. Stanisława 1 klassy* Rzeczywiści Radzcy Stanu, Dyrektorowie Kass Pożyczkowych, Moskiewskiej: Szambelan *Nowikow* i S.-Petersburskiej: *Lewitow.*

— Przez Rozkazy dzienne CESARSKIE z dnia 18 Października, Członek Rady Państwa, Sekretarz Stanu, Radzca Tajny baron *Korff*, mianowany Dyrektorem CESARSKIEJ Publicznej Biblioteki. — 19 tegoż m., Zostaje awansowany do rangi Assesora Kollegialnego, za wysługę ustanowionego zakresu, Naczelnik Pskowskiego okręgu Dóbr Państwa, Radzca honorowy *Żelwietr.*

— Przez Rozkaz dzienny CESARSKI w Wydziale służby Cywilnej z d. 8 Października b. r., Członek Połockiego powiatowego Komitetu do ustanowienia cen na trunki, Radzca honorowy *Jacyna*, zatwierdzony został Sędzią Powiatowym Połockim, na jakowy urząd był przez szlachtę obrany.

— Przez Rozkazy dzienne CESARSKIE otrzymują dymissye dla słabości zdrowia, na własną prośbę, Jenerał-porucznik wojska Dońskiego *Karpow 1*, z mundurem,—i Naczelnik garnizonów artyl. okręgu Kaukazkiego, Jenerał-major *Siemczewski*, z pensyą.

— Lejb-medyk honorowy J. C. MOŚCI, Rzeczywisty Radzca Stanu *Wyllie*, zostaje uwolniony od urzędu Głównego Doktora Zakładów Wychowania wojskowego i mianowany Rzeczywistym Członkiem Komitetu Lekarsko-Naukowego Ministerstwa Wojny, Głównym zaś Doktorem pomienionych zakładów mianowany Lejb-chirurg J. C. MOŚCI, zostający przy Osobie J. C. W. W. X. NASTĘPCY CESARZEWICZA, Rzeczywisty Radzca Stanu *Jenochin.*

— *Konkurs do Katedry Prawa Narodów w* CESARSKIM *Uniwersytecie Św. Włodzimierza.*

I. Życzący zająć katedrę Prawa Narodów ma przedstawić przed 1 Sierpnia 1850 roku Radzie CESARSKIEGO Uniwersytetu Św. Włodzimierza: 1.) Swiadectwo na stopień

naukowy i rozprawę, w skutek której stopień takowy był otrzymany. — 2.) Odezwę wiarogodnych urzędów lub osób, świadczącą o posiadaniu przez ubiegającego się daru dawania lekcyj publicznych, w braku jakowego zaświadczenia będą odeń wymagane trzy lekcye na probę (пробныя), odbyć się mające w jednym z Rossyjskich Uniwersytetów.— 3.) Szczegółowy Programmat Uniwersytetskiego kursu Prawa Narodów. — 4.) Dyssertacyą o stosunku Rossyi do innych Mocarstw na zasadzie istnących traktatów, i nakoniec— 5.) Inne dzieła, jeżeli takowe były przez ubiegającego się drukiem ogłoszone.

II. Na mocy 76 § Ogólnej Ustawy Cesarskich Uniwersytetów Rossyjskich, nikt nie może być Zwyczajnym lub Nadzwyczajnym Professorem, nie mając stopnia Doktora tego Fakultetu, do którego katedra należy. Dla otrzymania posady Adjunkta, należy mieć przynajmniej stopień Magistra.

W Uniwersytecie Św. Włodzimierza Professor Zwyczajny pobiera 1,200 rubli srebrem gaży i 150 rub. srebrem na mieszkanie; Professor Nadzwyczajny 860 rub. sreb. gaży i 130 r. sr. na mieszkanie; Adjunkt 600 r. sr. gaży i 90 r. sr. na mieszkanie, rocznie.

Professor Zwyczajny liczy się co do swej posady w VII klassie, co do munduru w VI rzędzie, a Nadzwyczajny Professor i Adjunkt — co do posady w VIII klassie, co do munduru w VII rzędzie.

Przy uwolnieniu z Uniwersytetu, kto wysłużył jako dający lekcye publiczne 15 lat, otrzymuje trzecią część gaży na dożywotnią roczną pensyą — kto wysłużył lat 20, dwie trzecie,—a kto wysłużył 25 lat, całkowitą gażę. Po śmierci pensyonaryusza takowa przechodzi na jego wdowę i nieletnie dzieci.

— Jarosławskiemu kupcowi, Dymitrowi *Gnusin*, wydany został 10-letni przywilej wyłączny na wynaleziony przez niego piec szczególnego urządzenia, ogrzewany węglem drzewnym.

— W tej chwili Opera i Balet w Petersburgu dosięgły może najwyższego stopnia świetności w porównaniu z takiemiż widowiskami w innych krajach. Prócz dawnych subjektów, (Pani Frezzolini, Tamburini, i t. d.) Opera ma primadonnę pannę Julją *Grisi*, i tenora *Mario*, a Balet posiada pannę Fanny *Elssler*, która tak świetnie wytrzymywała spółzawodnictwo z panną Taglioni, i którą wielu przenosi nad tę ostatnią pod względem siły i przyrodzonego wdzięku.

W czasie poźniejszym wrócimy do tego przedmiotu i zdamy naszym czytelnikom bardziej szczegółową sprawę z tych żywiołów artystycznego życia naszej wielkiej stolicy.

— 25 Października umarł tu w Petersburgu Mistrz Dworu Cesarskiego, Radzca Tajny, xiążę Borys syn Mikołaja *Jusupow*.

— Umarł 2 Października w Tyflis, tameczny Komendant, Jenerał-major *Krummes*.

— Umarł 10 Paźdz. w podróży z Połtawy do Łubna Najprzew. *Gedeon*, Arcybiskup Połtawski i Pereasławski.

KRÓLESTWO POLSKIE.

PRZEPISY.

O Dobrach po-jezuickich i innych, na fundusz edukacyjny przeznaczonych.

(Dokończenie, patrz № 81.)

II. Stosunki posiadaczy z ich wierzycielami.

Artykuł 6. Wierzytelność i ciężary intabulowane przed dniem 28 Grudnia (9 Stycznia) 1812—13 roku, jako datą ogłoszenia Dekretu z dnia 2 (14) Grudnia 1812 roku, na tych dobrach funduszowych, które za Rządu Pruskiego miały urządzoną hypotekę jako prywatna własność allodialna, bez protestacyi ze strony Skarbu (Fiskusa), i bez zamieszczenia warunku o niemożności zaciągania długów, zachowują swoje prawo rzeczowe, i mogą być poszukiwane, na teraźniejszych posiadaczach, o ile prawa tychże pochodzą od posiadaczy poprzednich, ale nie bezpośrednio od Rządu, w skutek utraty praw poprzednikowi służących, tudzież o ile też wierzytelności i ciężary dotąd spłacone lub umorzone nie zostały. Wszystkie inne obciążenia, przez posiadaczy zaciągnięte, prawa rzeczonego nie mają i nie mogą być wcale z dóbr poszukiwane, dopóki też dobra na zupełną własność osobistego wierzycieli dłużnika nie przejdą.

Art. 7. Każdy wierzyciel, otrzymujący na zasadzie poprzedzającego artykułu 6, prawo rzeczowe, mocen jest, w ciągu sześciu miesięcy od daty ogłoszenia niniejszych przepisów, złożyć Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, w zastępstwie swego dłużnika, urzędową deklaracyą, że żąda spłacenia praw funduszu edukacyjnego kapitałem, wypadającym z rozmnożenia kanonu wraz z superatą przez 25. W takim razie zabezpieczenie tego kapitału, z warunkami w artykule 24 poniżej wyszczególnionemi, przyjęte będzie na tych samych dobrach, z których kanon jest opłacony, bez obowiązków dowodzenia szacunku tychże dóbr w art. 3 wymaganego.

Art. 8. Jeżeli ani posiadacz, ani wierzyciele prawo rzeczowe otrzymujący, z dozwolonej możności spłaty praw funduszu edukacyjnego nie korzystali, wówczas wierzyciel prawa rzeczowego niemający, którego należność jednak albo ze strony posiadacza nie jest zaprzeczoną, albo też prawomocnym wyrokiem będzie przyznaną, może w ciągu następnych sześciu miesięcy, po upływie terminu, w art. 4 oznaczonego, uskutecznić spłatę w sposób, dozwolony posiadaczowi w art. 2 i 3 niniejszych przepisów i pod warunkami tamże oznaczonemi.

Takież same prawo spłacania służy wierzycielowi, prawo rzeczowe otrzymującemu, jeżeli w ciągu pierwszych sześciu miesięcy od ogłoszenia niniejszych przepisów nie korzystał z ułatwienia w poprzedzającym art. 7 sobie zapewnionego.

Art. 9. W przypadku spłaty praw funduszu edukacyjnego staraniem wierzyciela, własność dóbr zupełna prze-

chodzi na imie posiadacza; wierzyciel zaś otrzymuje, co do kapitału przez siebie spłaconego lub na oddzielnych dobrach zabezpieczonego, pierwszeństwo przed wszystkimi innymi wierzycielami, i może zapłaty tegoż kapitału z procentem dochodzić drogą prawem przepisaną.

Dopóki jednak ofiarowana przez wierzyciela spłata lub zabezpieczenie nie będzie przez Rząd przyjęte, posiadaczowi służy prawo spłatę lub zabezpieczenie, w terminie dla wierzycieli oznaczonym, uskutecznić, chociażby zgłosił się po terminie, w artykule 4 zakreślonym.

Art. 10. Spory pomiędzy wierzycielami a posiadaczem dóbr funduszowych, jakoteż pomiędzy samymi wierzycielami zachodzić mogące, ulegać będą rozpoznaniu sądów zwyczajnych; lecz spory te, ani exekucya, ze strony wierzycieli przeciw posiadaczowi popierana, w niczém nie mogą prawom funduszu edukacyjnego ubliżać, ani przeszkadzać, lub zawieszać exekucyi administracyjnej, jakąby na rzecz tegoż funduszu przedsięwziąć okazała się potrzeba.

III. Urządzenie hypoteki dóbr funduszowych.

Art. 11. Wszystkie dobra do funduszu edukacyjnego należące, w osóbnem na dniu dzisiejszym Najwyżej zatwierdzonem Zdaniu Rady Państwa wyszczególnione, mieć będą urządzoną nową hypotekę. Czynność nowego urządzenia może się odbywać w xięgach hypotecznych, dotychczas założonych; poprzednio jednak wydziały hypoteczne, ile o to Skarb wniesie żądanie, uchylą dzieło dawniejszego urządzenia, gdzie to dotąd nie nastąpiło.

Art. 12. Urządzenie hypoteki, z mocy niniejszych przepisów postanowione, dopełnione będzie przez właściwy Trybunał Cywilny 1. Instancyi nie inaczej, jak na żądanie Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu. — W skutek takowego żądania, Trybunał rozporządzi wywołanie dóbr, wraz z przyległościami, przez Kommisyą Rządową Przychodów i Skarbn wyszczególnić się mającémi i oznaczy trzechmiesięczny termin prekluzyjny. Ze swej strony, Kommisya Rządowa Przychodów i Skarbu żądać będzie urządzenia hypoteki, w miarę przyjmowania spłaty praw funduszu edukacyjnego. Te zaś dobra, na których kanon bez opłaty pozostanie, nie będą mieć urządzonej hypoteki przed upływem terminów, w art. 4, 7 i 8 oznaczonych.

Art. 13. Każdy, sądzący mieć prawo rzeczowe do dóbr, z mocy niniejszych przepisów do urządzenia hypoteki wywołanych, któremu art. 6 tegoż ukazu prawo takowe zapewnia, winien zgłosić się w terminie przez Trybunał oznaczonym, przy zachowaniu form, prawem z dnia 14 (20) Kwietnia 1818 roku wskazanych, pod prekluzją temże prawem zagrożoną.

Art. 14. Do hypoteki wcale przyjęte nie będą: a) żadne reklamacye do własności dóbr funduszowych, na zasadzie hypoteki Prusskiej czynione; — b) żadne roszczenia z tytułów dawniejszych, bądź do własności, bądź do innego prawa rzeczowego, które Konstytucyą z roku 1775 i 1776 są prekluzowane; — c) żadne pretensye z powodu uznania dóbr za wakujące i nadania ich komu innemu; — nakoniec: d) żadne pretensye, ze stosunków posiadacza do funduszu edukacyjnego wypływające.

Art. 15. Jeżeli przed terminem do regulacyi hypotecznej oznaczonym, bądź sam posiadacz, bądź jego wierzyciele, spłacili funduszowi edukacyjnemu kapitał, lub go hypotecznie zabezpieczyli w sposób art. 2 i 7 opisany, wówczas tytuł zupełnej własności dóbr uregulowany będzie wprost na imie posiadacza, który obowiązany jest wylegitymować się z tytułów nabycia właściwemi dowodami i poświadczeniem Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, że spłata, lub zabezpieczenie, za dostateczne zostały przyjęte. Takowe poświadczenie Delegowany pomienionej Kommisyi złoży do xięgi wieczystej, wraz z kopią Najwyżej zatwierdzonego Zdania Rady Państwa, które nazwiska dóbr funduszowych wyszczególnia. Kapitał funduszu edukacyjnego, jaki przy dobrach zostanie, wpisany będzie do wykazu hypotecznego z pierwszeństwem przed innemi wierzytelnościami.

Art. 16. Jeżeli ani posiadacz, ani wierzyciele, z dozwolonej im możności spłacenia funduszu edukacyjnego nie korzystali, wówczas, Zwierzchność hypoteczna, na wniosek Delegowanego Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, oraz na zasadzie Najwyżej zatwierdzonego Zdania Rady Państwa, nazwiska dóbr funduszowych wyszczególniającego, bez żądania innych dowodów, tytuł własności dóbr na imie funduszu edukacyjnego ureguluje.

Art. 17. W razie uregulowania tytułu własności na imie funduszu edukacyjnego, zapisane będzie do działu III wykazu hypotecznego prawo wieczystego użytkowania, lub wieczystej dzierżawy, na imie tego posiadacza, który się wylegitymuje i otrzyma poświadczenie Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu przez Delegowanego z jej strony złożyć się mające, że dostateczną wystawił rękojmią. — Obok prawa wieczystego użytkowania lub wieczystej dzierżawy, zapisane będą w tymże Dziale III wszelkie obowiązki i ograniczenia, wyżej w art. 1 niniejszego Ukazu wymienione, a razem wyrażona taka summa kanonu i superaty, jaka podług świadectwa Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, kassom do poboru jest wskazaną.

W takim razie wierzyciele, zachowujący prawo rzeczowe na zasadzie art. 6 obecnych przepisów, będą subintabulowani na prawie użytkowania lub wieczystej dzierżawy, w następującem zaraz miejscu po kanonie, dla funduszu edukacyjnego zapisanym.

Oprócz tych wierzytelności, żadne inne subintabulacye, z jakiegobądź tytułu wyniknąć mogące, do hypoteki przyjęte nie będą.

Art. 18. Przepisy Ukazu Najwyższego z dnia 12 (24) Stycznia 1826 roku o regulacyi hypoteki dóbr Rządowych, w art. 5, 6, 7 i 8 zawarte, zachowane będą i co do dóbr funduszowych, bez względu czy tytuł własności na imie

posiadacza, albo na imie funduszu edukacyjnego ma być zapisany.

IV. Prawidła zarządu dobrami i kapitałami funduszowemi.

Art. 19. Po upływie roku od daty ogłoszenia niniejszych przepisów, spłata praw funduszu edukacyjnego inaczej nastąpić nie może, jak przez złożenie w gotowiźnie lub w listach zastawnych, w nominalnej ich wartości, całkowitego na raz kapitału, wypadającego z rozmnożenia kanonu wraz z superatą przez dwadzieścia pięć.

Art. 20. W dobrach, które powrócą do wolnego rozporządzenia Rządu, w skutek, bądź utraty prawa użytkowania posiadaczowi służącego, bądź rozwiązania umowy, jakoteż w dobrach, na własność funduszu edukacyjnego nabytych, włościanie będą urządzeni i czynszowani podług zasad, wskazanych Ukazem Najwyższym z dnia 4 (16) Października 1835 roku, powinności rolników miejskich na czynsz zamienione zostaną; postać mające folwarki, oraz place i grunta po miastach, wypuszczone będą drogą licytacyi publicznej, w dzierżawę wieczystą, stosownie do przepisów, wydanych dla dóbr Rządowych; lasy zaś pozostaną pod zarządem władzy Skarbowej, o ile do stałego zagospodarowania zdatne będą.

Art. 21. Jeżeli posiadacz, mający prawo wieczystego użytkowania lub wieczystej dzierżawy, w hypotece zabezpieczone, utraca toż prawo, za niewykonanie obowiązków do niego przywiązanych, wówczas wykreślenie wpisu hypotecznego nastąpi na wniosek Delegowanego Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, za złożeniem przez niego do xięgi wieczystej decyzyi tejże Kommisyi, utratę prawa wyrzekającej.

Art. 22. Jeżeli na prawie wieczystego użytkowania, lub wieczystej dzierżawy, subintabulowani będą wierzyciele (art. 6 i 7) a poposiadacz nie wykonywa obowiązków, do jego prawa przywiązanych, wówczas dobra sprzedane zostaną w drodze administracyjnej, podług form, jakie Rada Administracyjna, wedle punktu 3 art. 24, przepisze, z tym warunkiem, że nabywca obowiązany będzie zapłacić funduszowi edukacyjnemu kapitał, wypadający z rozmnożenia kanonu wraz z superatą przez 25, lub też kapitał hypotecznie zabezpieczyć, podług przepisu art. 24 niniejszych przepisów, w skutku czego nabędzie zupełną dóbr własność.

Reszta szacunku, po potrąceniu powyższego kapitału i uprzywilejowanych należności, ulegać będzie klassyfikacyi między wierzycielami, i wypłaconą zostanie komu z prawa wypadnie.

Art. 23. Wierzyciele, na prawie wieczystego użytkowania lub wieczystej dzierżawy subintabulowani, (art. 6 i 17) mocni będą wystawić dobra, drogą exekucyi sądowej, na przedaż, z zastrzeżeniem warunku, w artykule poprzedzającym 22 zamieszczonego.

Art. 24. Kapitały, pochodzące ze spłaty kanonu i superaty, oraz wkupnego z dzierżaw wieczystych, umieszczane będą na dobrach ziemskich, jako własność funduszu edukacyjnego, za opłatą procentu prawnego, pod warunkami następującemi:

1.) Pożyczka zabezpieczoną być powinna na pierwszych dwóch trzecich częściach wartości dóbr, podług przepisów skarbowych ustanowionej, i wpisaną do Działu IV wykazu hypotecznego w najpierwszem miejscu, albo bezpośrednio zaraz po pożyczce Towarzystwa Kredytowego, z zastrzeżeniem klauzuli exekucyi administracyjnej.

2.) Biorący pożyczkę właściciel dóbr, w których znajdują się lasy, poddać się winien obowiązkowi urządzenia tychże lasów i użytkowania z nich nie inaczej, jak podług planu gospodarczego, przez Kommisyą Rządową Przychodów i Skarbu zatwierdzonego, a nadto, zobowiązać się mieć wszystkie budowle zabezpieczone od ognia w Dyrekcyi Ubezpieczeń Królestwa Polskiego, chociażby to ogólnemi przepisami nie było wskazane.

3.) Kapitał wypożyczony nie może być ze strony Rządu wypowiedziany, wyjąwszy, a) jeżeli dłużnik trzech półrocznych po sobie idących rat procentu nie opłacił, i b) jeżeli przez niszczenie dóbr, lub przestąpienie planu gospodarstwa leśnego, zapewnione przez siebie bezpieczeństwo zmniejsza. W tych wypadkach, Władza Skarbowa mocną będzie wystawić dobra na sprzedaż, podług przepisów, jakie Rada Administracyjna Królestwa wskaże, z zastosowaniem prawideł obowiązujących Władze Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

4.) Dłużnikowi wolno spłacić kapitał w każdym czasie za półroczném naprzód wypowiedzeniem, bądź w całości od razu, bądź procentem amortyzacyjnym, nad stopę procentu prawnego opłacić się mającym, bądź częściami w summach okrągłych, przynajmniej dwa zera na końcu mających.

5.) Wszelkie upłaty bądź na procent, bądź na kapitał, wnoszone być powinny monetą srebrną, podług stopy Ukazem Najwyższym z dnia 3 (15) Września 1841 roku, oznaczonej.

V. Urządzenia przemijające.

Art. 25. Wszelkie długi, przez posiadaczy dóbr funduszowych zaciągnięte, jakie do dnia 10 (22) Lipca 1825 roku, w którejkolwiek hypotece były intabulowane, i obecnie przy nowem urządzeniu będą do hypoteki wpisane, mogą być listami zastawnemi w nominalnej ich wartości spłacone, bez względu na zastrzeżenia, niniejszemu rozporządzeniu przeciwne.

Art. 26. Posiadacze, nie mający na swoje imie ani kontraktu wieczystej dzierżawy, ani przywileju Namiestnika, lub Rady Administracyjnej Królestwa, na wieczyste posiadanie, tudzież ci, którzy nie wystawili rękojmi, w artykule 1 punkcie 1 zastrzeżonej, obowiązani są warunkom takowym zadosyć uczynić w ciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszych przepisów, pod utratą prawa do dóbr, jeżeli ich na

zupełną własność w sposób wyżej art. 2 określony, nie nabędą.

Prezes Rady Państwa, (podpisano) Xiążę *A. Czernyszew.*

Zgodzono z oryginałem: Sekretarz Państwa, *Bachtin.*

Sprawdzał: Pełniący obow. Sekretarza Stanu, *A. Chałański.*

Za zgodność tłumaczenia: Minister Sekr. Stanu, *Ig. Turkuł.*

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

AUSTRYA. *Wiedeń, 29 Października.* Opowiadanie gazety *Lloyd*, we względzie wstrzymania exekucyj w Pesth, nie jest dokładne. Rozkaz tego wstrzymania był wysłany nie przez Cesarza ale przez barona Haynau, na zasadzie władzy mu udzielonej i to do czasu przybycia jego do Węgier.

— Izba Handlowa roztrząsała na ostatniém posiedzeniu przełożenie, mające na celu wyjednanie od Rządu jakiegokolwiek wynagrodzenia dla posiadaczy assygnat węgierskich, z uwagi na szkody niewyrachowane, jakie zupełne zbecenienie tych biletów zrządza przemysłowi całej Monarchii. Większość wszakże Izby odrzuciła to przełożenie z obawy, iżby ją nie posądzono, że obstaje za własną swą sprawą.

— Gazeta *Wanderer* twierdzi, że zupełne zniweczenie wartości assygnat Kossutha sprowadzi nietylko ruinę Węgier, ale zada cios najdotkliwszy Monarchii całej przez trudności, jakie ztąd wynikną w uzyskaniu podatków.

Zapewniają, że w sposobie niejakiego wynagrodzenia, gminy, które ztąd najwięcej ucierpią, odbiorą od Rządu znaczne zapomogi na najdogodniejszych warunkach.

Wiedeń, 30 Października. Gazeta urzędowa donosi, że jenerał austryacki Honslah, przybywszy do Widdin 12 b. m., afiszował na Konsulacie Austryackim ogłoszenie, ofiarując amnestyą zupełną wszystkim żołnierzom i podoficerom, austryackim poddanym, pod jedynym warunkiem, iż będą wcieleni do armii Austryackiej. To wezwanie wzięło najlepszy skutek, i mimo oporu przywodzców, mianowicie Bema i Guyon, 2 do 3,000 ludzi stawili się w Konsulacie, i mają być zabrani na statek parowy, oczekiwany z Orsowa.

— Gazeta Presburska donosi urzędowie, że baron Haynau rozkazał wypuścić na wolność znaczną liczbę więźniów nie-wojskowych, niezbyt ciężko obwinianych, tudzież wszystkich, którzy przez sąd skazani zostali na karę nie cięższą nad roczne więzienie.

Pesth, 29 Października. Rozkaz tu odebrany o nieprzyprowadzaniu do skutku wyroków śmierci, sprawił powszechną radość.

Presburg, 28 Października. Ma być tu ustanowiona Kommisya śledcza dla wybadania postępowania urzędników Presburskich w czasie ostatniego powstania.

Oficerów Honwedów (milicyi węgierskiej) wzięli do nie woli czasu ostatniej kampanii; nawet ci, którzy nie byli mocno skompromitowani, są w tej chwili obowiązani stawić się przed Kommissyą wojskową i będą wcieleni do wojsk Cesarskich.

Hermanstadt, 19 Października. Cesarz, wynagradzając doświadczoną wierność ludności Saxońskiej, udzielił jej sposobem pożyczki na lat 12, licząc od 1 Stycznia 1853, summę 1,500,000 florenów, mającą się ściągnąć z dochodów Skarbowych Węgierskich.

— Donoszą z Transylwanii, że 18 b. m. major de Tamas i Władysław Sandor zostali straceni w Klausenburg.

SAXONIJA. *Drezno, 30 Października.* Dziś Sejm zgromadził się poraz pierwszy na posiedzenie przygotowawcze. Podług wszelkiego podobieństwa, Rząd może rachować na większość znaczną w zagadnieniach polityki wewnętrznej, lecz co do kwestyi Niemieckiej powinien się spodziewać mocnej oppozycyi, na czele której znajdą się najznakomitsi mówcy i mężowie Stanu.

WIRTEMBERG. *Stuttgardt, 30 Października.* Nowe Ministerstwo ogłosiło proklamacyą, w której oświadcza, że będzie usiłowało przyłożyć się do ustanowienia jedności i swobód Germanii, do rozwijania instytucyj krajowych w duchu praw zasadniczych narodu Niemieckiego, do przywrócenia podupadłej akcyi Prawa i Administracyi, wzmocnienia w interesie porządku i prawej wolności osłabionej władzy Rządu i ożywienia tym sposobem zaufania publicznego i prywatnego. Ministerstwo zapowiada też energiczne środki, które zamierza przedsięwziąć w celu pokrycia deficitu 5 miljonów, który się okazał w roku finansowym 1848—49.

ANGLIJA.

LONDYN, *29 Października.* Podług gazet Irlandskich, na 5 Listopada gotuje się po niektórych miejscowościach krwawe spotkanie między oranżystami i katolikami, jeżeli Rząd wcześnie i dzielnie temu nie zapobieży. Zajątrzenie wzajemne tych partyj doszło najwyższego stopnia.

— Korrespondencya prywatna, ogłoszona w *Daily-News* donosi: «Gubernator Gibraltaru odebrał naganę od Zwierzchności za zbytnią uprzejmość, którą okazał względem xiężny de Montpensier (infantki Hiszpańskiej) i za wizytę, którą oddał jej w głębi Hiszpanii. Minister Spraw Zagran. hrabia Palmerston zabronił mu przyjąć order Karola III, nadany mu przez Królowę Izabellę.»

— *Times* następnie opowiada stan rzeczy w Makao, po zamordowaniu tam Gubernatora Portugalskiego, P. de Amaral: «Wszyscy są przekonani, że zabójstwo P. de Amaral nastąpiło w skutek upoważnienia ze strony władz Chińskich, którym Gubernator był nienawistny. Mszcząc się za jego śmierć, żołnierze portugalscy opanowali bramę baryery i zniszczyli fort, położony za baryerą, z którego ogień dochodził do nich. W tej utarczce portugalczycy mieli 7 żołnierzy ranionych, a chińczycy 74 zabitych. Natychmiast po otrzymaniu w Hong-Kong wiadomości o dokonaném morderstwie, okręt angielski *Amazon* i statek parowy *Medea* odpłynęły do Makao dla ochrony poddanych angielskich i dla wspar-

cia władz Portugalskich. W tymże celu udały się do Makao jeden okręt francuzki i dwa Stanów Zjednoczonych. Sześćdziesiąt żołnierzy angielskich byli wysadzeni na ląd i część tego oddziału zajęła fort San Francisko. Okręty francuzkie i amerykańskie (*) wysadziły też na brzeg swoich marynarzy. Jest wszakże obawa, iżby po ich odjeździe chińczycy nie dopuścili się nowych bezprawi. Gubernator jest żałowany powszechnie; znana była powszechnie jego energija, jego odwaga i wytrwałość w stosunkach z Chińczykami; ale za to też był od ich władz nienawidzianym.

— W dzienniku Londyńskim *Athenaeum* czytamy: «Dziś, kiedy kilku uczonych razem upominają się o pierwszeństwo w wynalezieniu telegrafii elektrycznej, P. Weld, Sekretarz Towarzystwa Królewskiego Nauk, pisze do nas dla podania do wiadomości powszechnej, że pierwszeństwo pomysłu i nawet niejakiego zastosowania tego cudnego odkrycia należy się mechanikowi francuzkiemu P. Lomond. P. Weld znalazł tego dowód w *Podróży do Francyi* P. Arthura-Young, xiążce, drukowanej w Londynie w roku 1792. Young pisze o tém jak następuje: «P. Lomond, u którego przepędziłem wieczor 16 Września 1787, uczynił odkrycie nader godne uwagi we względzie elektryczności. Pisze się cokolwiek na kawałku papieru, P. Lomond odnosi to do swego gabinetu i nadaje ruch machinie, zamkniętej w puderku walcowatym, na wierzchu którego umieszczony jest elektrometr, to jest mała gałka ze rdzeni bzowej. Drot przeprowadzony jest od tego pudełka do podobnegoż, również opatrzonego w elektrometr i umieszczonego w oddalonym pokoju. Żona P. Lomond śledzi za poruszeniami tego ostatniego elektrometru i w tejże chwili wymawia lub pisze te same słowa, które były oddane na piśmie jej mężowi. Długość drotu bynajmniej nie wpływa na skutek, można korrespondować tym sposobem na wszelkiej odległości. Jakikolwiek będzie użytek tego wymysłu, przyznać trzeba iż jest piękny.»

«P. Arthur Young dodaje, że P. Lomond uczynił inne nader dowcipne wynalazki, które przyłożą się znacznie do udoskonalenia przędzenia bawełny.»

— Bryg *Dolphin*, przybyły z wybrzeża Afrykańskiego do Portsmouth, przywiozł wiadomość, że wielu naczelników plemion murzyńskich postanowili zaniechać handlu niewolnikami i że wydali dowódzcy eskadry angielskiej 3,000 murzynów, których mieli do sprzedania.

Londyn, 30 Października. Dziś miało miejsce w City otwarcie nowej Bursy węgla ziemnego, w obecności JJ. KK. WW. Xięcia Alberta, Następcy Tronu Xięcia Wallii i Xiężniczki, Jego starszej siostry. Królowa Wiktorya jest w pełném powrócie do zdrowia; Królowa Wdowa też ma się lepiej.

— Klapka, z wielu swemi towarzyszami wygnania, przybył wczora do Londynu.

— Okręt *Canada*, przybyły przedwczora do Liwerpool z depeszami z New-York po 17 b. m., przywiozł ważną wiadomość, że Rząd Amerykański postanowił, iż od 1 Stycznia 1850 okręty angielskie będą przyjmowane w portach Stanów Zjednoczonych na stopie zupełnej równości z własnemi okrętami.

Z Kanady donoszą, że prośby, w wielkiej liczbie przygotowane o przyłączeniu Kanady do Stanów Zjednoczonych, pokryte są bardzo już licznemi podpisami.

Tymczasem Rząd Angielski nadzwyczaj zachęca i ułatwia emigracye Anglików i Irlandczyków do Kanady, a to w celu nadania w tej osadzie przewagi pierwiastkowi angielskiemu nad francuzkim.

FRANCYA.

PARYŻ, *30 Października.* Rzeczą dziś jest już pewną, że P. de Falloux wręczył Prezesowi Rpitej swoję dymissyą i że ta została przyjęta, nic jednak urzędowego o tém nie ogłoszono. Co do Prezesa Gabinetu, P. Odilon Barrot, niemniej jest pewna, że złoży portfel Sprawiedliwości i pozostanie Prezesem bez portfelu. P. de Falloux wyjeżdża do Włoch dla poratowania zdrowia.

— Gazeta *la Patrie* zaklina Prezesa Izby Prawodawczej P. Dupin, który jest razem Prokuratorem Jeneralnym przy Sądzie Kassacyjnym, ażeby dołożył swego usiłowania ku powściągnieniu pojedynków, które się tak zagęściły pomiędzy członkami Izby, i żeby Sądownictwo, przy którém piastuje tak wysoką godność, było nieubłaganę w stosowaniu prawa do przestępstw tego rodzaju.

— Gazeta *Union* zawiera następny artykuł udzielony: «We względzie członków Rodziny ex-Cesarskiej uczyniono słuszną uwagę, że jeden tylko człowiek miałby prawo nazywać się *Napoleon Bonaparte*, ten, który do tych dwóch imion przywiązał niedorównany urok historyczny: *Bonaparte* Konsul — *Napoleon* Cesarz.

«Imię *Napoleon* stało się w jego rodzinie jakby imieniem familii; wszyscy bracia, wszystkie siostry Cesarza, nawet Eugeniusz, Murat, słowem wszyscy, należący do rodziny, przybrali to imię. Lecz prawie wszyscy synowcowie Cesarscy, powodowani uczuciem przyzwoitości i uszanowaniem dla Historyi, wystrzegali się używać samojednego imienia *Napoleon* przed nazwiskiem *Bonaparte;* tylko syn byłego Króla Westfalii postąpił przeciwnie i każe siebie nazywać *Napoleon Bonaparte*, mimo to, iż metryka jego chrztu pozwoliłaby mu dałączyć jeszcze jedno imię do imienia uświęconego przez historyą, ma on bowiem imiona: Napoleon-Józef-Karol-Paweł. Czemuż więc nie idzie za przykładem skromności, który mu dają jego krewni? trzecie imię dopomogłoby mu do noszenia dwóch drugich, które nie małym są ciężarem, nawet dla niego.»

(*) W gazetach angielskich, francuzkich i niemieckich jest przyjęto, że nazwanie *Ameryka* oznacza Stany Zjednoczone Ameryki północnej, które są głównym krajem tej części świata, jakoby Ameryką *per excellentiam.* Prosimy też naszych czytelników iżby ilekroć będzie w Tygodniku, bez szczegółowego oznaczenia, powiedziane *Ameryka, flota amerykańska*, i t. p. raczyli wiedzieć, że jest mowa o Stanach Zjednoczonych. *(Wyd. Tyg.)*

— Donoszą z Konstantynopolu, że P. de Lamartine zamierza osiąść na Wschodzie i tam resztę życia poświęcić gospodarstwu wiejskiemu. Sułtan nadał mu obszerne ziemie nieopodal od Smyrny.

— Z powodu niefortunnej mowy, z jaką P. Wiktor Hugo wysforował się w ostatnich rozprawach, chcąc dowieść potrzeby zmuszenia Papieża do nadania instytucyj liberalnych i wyłączenia Xięży od urzędów, *Journal des Débats* zawiera następujący list z Rzymu z d. 20 Października: «Sądzę, jak już dawniej mówiłem, że Francya nie otrzyma dalszych ustępstw; mniemam też, że dla Papieża niepodobieństwem jest więcej ich udzielić. Trzeba żebyśmy dobrze zdali sobie sprawę z naszego i z Jego położenia. Jak skoro dopuszczamy zasadę władzy Papieskiej doczesnej, trzeba koniecznie dopuścić razem zupełną i doskonałą niezależność Papieża. Tu, bardziej niż gdziekolwiek, ludzie znaczą więcej niż instytucye; tu Rząd osobisty jest nietylko jedynie możliwy, ale on jeden jest prawdziwym, szczerym i pożytecznym Rządem. Sama obecność Papieża w Rzymie byłaby stokroć skuteczniejszą jak wszelka Konstytucya, którąby mógł nadać. Nic nie może się dziać bez Niego, chyba to coby się jeszcze robiło przeciw Niemu. Powinniśmy zważyć, że własnym jego interesem jest dobrze rządzić, ale nie będzie liberalnym, aż kiedy będzie wolnym, i wszelka obca siła, którąby ciężyła na Jego inicyatywie, zamiast ją pobudzać, tylkoby ruch jej wstrzymywała.

«Jeżeli chcemy przywrócenia władzy Papieskiej, (a tegośmy chcieli), bierzmy ją taką, jaką jest, nie możemy zmienić ani jej natury, ani istoty. Zważmy dobrze, że właśnie w wolnej woli, w osobistej akcyi Papieża jest siedlisko tej to jedynej siły, która zdolna powsiągnąć przekroczenia Duchownej władzy. On jeden może kontrolować, on jeden uporządkować tę władzę, którą Kościoł oddał w jego ręce. Ale nie wymagajcie po nim iżby rządził za pomocą innych narzędzi, niż te które ma w swem ręku. Może je ulepszyć, udoskanalić, i chce tego zapewna, ale zmienić je, zmienić ich naturę — tegoby nie zdołał. Jako Głowa Kościoła musi rządzić przez Kościoł — jako Xiądz, musi się posługiwać Xiężmi.

«Sekularyzacya zupełna Rządu Jego byłaby abdykacyą, spadnieniem z tronu; jeżeliście chcieli mu ją narzucić, na cożeście przywracali go na tron? Wszak was oto nie prosił. Papież będzie zawsze musiał zachować najważniejsze attrybucye dla Kościoła. I tak, zawsze weźmie xiędza na Ministra Spraw Zagranicznych, ponieważ względem krajów zagranicznych ma podwójny charakter, i Monarchy doczesnego i Monarchy duchownego. Dla tej samej przyczyny, wszyscy Jego posłowie będą zawsze xięża; tak nakoniec musi mieć xiędza na czele wychowania narodowego, gdyż w Jego oczach Kościoł jedynie ma missyą nauczania, gdyż powiedziano Apostołom: *Ite et docete.*»

— Zajście między Rządem Francuzkim i Marokańskim z powodu obelgi, domierzonej Konsulowi Francuzkiemu w Tanger, za którą władze miejscowe dotąd odmawiają zadośćuczynienia, coraz się zajątrza i zapewna przyjdzie wprędce do kroków nieprzyjacielskich. Oto co czytamy w gazetach Londyńskich, z korrespondencyj z Gibraltaru, pod dniem 25 Października: «Statek parowy hiszpański przybył niespodziewanie do Gibraltaru 22 b. m. Przywiozł on wszystkich w Maroku zamieszkałych francuzów, którzy opuścili ten kraj w skutek zerwania układów, prowadzonych przez Sprawującego interesa Francyi z Rządem Marokańskim.

«Ten statek udzielił wiadomość, że Konsul i Vice-Konsul francuzki zabrali się na fregatę «la Pomone» i że, dla wszczęcia kroków nieprzyjacielskich, czekano tylko na przybycie eskadry francuzkiej. Te kroki, według wszelkiego podobieństwa, rozpoczną się od zbombardowania Tangeru i Mogador.

«Fregata francuzka «la Dauphine» została wyprawiona z Tangeru do Tulonu wieczorem 20 b. m., z rozkazem do naszej floty morza Srodziemnego, iżby się stawiła przed Tanger.

«Po 21 b. m. Tanger był zupełnie spokojny. Pasza oczekiwał na instrukcye od Cesarza, dla postawienia warowni na stopie obronnej, w razie zaatakowania przez francuzów.»

HISZPANIJA.

MADRYT, *24 Października.* Gazeta urzędowa zawiera dekret Królewski, mianujący Don Manuela de Pando, margrabię Miraflores, Prezesem Izby Senatorskiej. Tymże dekretem mianowano kilku nowych Senatorów, w tej liczbie X. Lorente, Biskupa Girony.

— Król Fraciszek mianowany został Gubernatorem Pałacu Królowej *ad honorem*, właściwie zaś zarząd Pałacu należy, jakeśmy donieśli, do Ministra Spraw Zagranicznych.

Madryt, 25 Października. Między Królem Don Francisco d'Assiz i Pierwszym Ministrem jen. Narvaez nastąpiło pojednanie. Na wezwanie Króla, jenerał stawił się w pałacu i J. K. Mość przyznał mu się do winy, zrzucając ją na mniemanych przyjaciół i zwolenników swoich, którzy kłamliwemi doniesieniami w błąd go wprowadzili. Po P. Narvaez wszyscy inni Ministrowie stawili się u Króla, dla oddania mu winnego hołdu.

PORTUGALIJA.

Przed niejakim czasem Ministerstwo Spraw Zagranicznych Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej urościło do Rządu naszego poszukiwanie szczególnego rodzaju. Chodzi mianowicie o to, że w roku 1818, okręt korsarski Amerykański *Globe*, ścigany przez bryg wojenny angielski na wybrzeżach Portugalii, schronił się pod baterye portu Fayal i zażądał pomocy, ale takowej nie otrzymał; baterye milczały, a tymczasem bryg angielski, po zbombardowaniu korsarza, zabrał go z całym ekwipażem. Z tego tytułu Rząd Amerykański żąda dziś od Portugalskiego 200,000 dollarów wynagrodzenia. Wszakże, podług ostatnich wiadomości, Poseł Stanów Zjednoczonych w Lizbonie uznał gruntowność argumentu, przytaczanego przez Rząd Portugalski na odparcie roszczeń tych Stanów, mianowicie, że siła, attakująca korsarza w roku

1818, była zbyt przemożna, iżby komendant portu Faya mógł stanąć w jego obronie. Zkąd inąd poseł Stanów w Londynie upewnił się, że lord Palmerston nie dopuści ażeby Portugalija z tego powodu była niepokojona.

W ogólności zauważano, że teraźniejszy Sekretarz Stanu do Spraw Zagranicznych w Gabinecie Stanów Zjednoczonych, P. Clayton, ma wielką skłonność do rozmaitych roszczeń i zatargów dyplomatycznych. W tej chwili ma on zajścia z Angliją, Francyą, Portugaliją, Daniją, a w ostatnich czasach powaśnił się z posłem Rplitej Chilijskiej, który, przez jednego z urzędników Ministerstwa Spraw Zagranicznych dostał pewne papiery, posługujące do poparcia poszukiwania jednego ze swych krajowców przeciw jednemu z obywateli miasta Boston.

AMERYKA.

NEW-YORK. Odebrano w Stanach Zjednoczonych pierwszą skrzynię herbaty, przybyłej wprost z Chin przez międzymorze Panamy. Ta skrzynia odebrana w porcie Kalifornijskim San-Francisco, ztamtąd wyprawiona okrętem do miejsca przeznaczenia, będzie stanowiła epokę w dziejach Handlu, gdyż można ją uważać za przedgońca rewolucyi, którą na oceanie Spokojnym dokonać powinna nowa era, otwarta przez Kaliforniją.

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PARYŻ, *1 Listopada.* Przesilenie Ministeryalne, którego od tak dawna się spodziewano, ale które zdawało się przynajmniej opóźnione w skutek ostatnich postanowień Izby Prawodawczej, wybuchnęło nagle i zakończyło się w sposobie bynajmniej nieprzewidzianym. Prezes Rzeczypospolitej odprawił niespodzianie całe swoje Ministerstwo, nie zostawując ani jednego członka, ale nie dokonał tej zmiany ani na korzyść strony prawej, ani lewej, ani środkowej. Miał on jedynie na widoku podniesienie władzy Prezesowskiej i w poselstwie, adressowanem do Prezesa Zgromadzenia, a przezeń odczytaném na posiedzeniu wczorajszém, Ludwik Napoleon Bonaparte obwieszcza, iż się rozstaje ze swojem Ministerstwem, gdyż pragnie złożyć Gabinet, któryby dokładniej i wierniej reprezentował jego własne przekonania.

W tym celu Prezes Rplitej zwrócił się ku znamienitościom politycznym drugiego i trzeciego rzędu, wybranym wprawdzie z pomiędzy większości Parlamentowej, lecz niemającym żadnego, albo nader małe osobiste znaczenie. Nadzwyczajny Dodatek do Monitora urzędowego, dziś wydany, zawiera Dekret, mianujący następujących nowych Ministrów:

Jenerał Hautpoul Ministrem Wojny. — P. de Rayneval Min. Spraw Zagranicznych. — P. Ferd. Barrot Spraw Wewnętrznych. — P. Bouher Sprawiedliwości. — P. Bineau Prac Publicznych. — P. Parrieu Oświecenia i Wyznań. — P. Dumas (znany chymik), Rolnictwa i Handlu. — P. Achilles Fould Skarbu. — Kontr - admirał Romain - Desfossés Marynarki. Jenerał Hautpoul ma sobie tymczasowo powierzony portfel Spraw Zagranicznych.

Dekret Prezesa Rplitej datowany jest 31 Października, tylko podpisany przez Prezesa, ale nie kontrassygnowany przez nikogo. Pierwszego Ministra, czyli Prezesa Gabinetu niemasz, tylko jenerał Hautpoul postawiony jest pierwszym z kolei, jako zarządzający dwóma wydziałami, do czasu przybycia z Rzymu P. de Rayneval.

Pierwsze wrażenie, sprawione w Paryżu przez to nagłe postanowienie Przezesa Rplitej, było zadziwienie a w kilku gazetach gniew i oburzenie. Szczególniej są niezadowoleni Legitymiści i stronnictwo Góry; konserwatorowie i umiarkowani republikanie trzymają się na odwodzie; sami tylko Bonapartyści są zupełnie uradowani.

W walce, którą ta zmiana wywołać musi, zachowanie się lewej strony rozstrzygnie zadanie, ale ta strona łatwo może się podzielić w ocenieniu Poselstwa Prezesa. — W tej chwili wszystkie zwyczajne telegrafy Rządowe linii tak zwanej północnej są zniesione i zastąpione przez telegrafy elektryczne.

LONDYN, *1 Listopada.* Królowa Wiktorya szybko do zdrowia powraca i już się przejeżdża po parku Windsorskim; Królowa Wdowa też ma się znacznie lepiej.

AUSTRYA. *Pesth, 30 Października.* Dowódzca Naczelny Armii Węgierskiej, Feldcechmistrz baron Haynau wrócił do naszego miasta.

HAGA, *30 Października.* Dekretami Królewskiemi nowy Gabinet został złożony jak następuje: Ministrem Sprawiedliwości P. Nedermeyer kawaler de Rosenthal, członek 2 Izby. — Spraw Wewnętrznych, P. Thorbecke, członek tejże Izby. — Spraw Zagranicznych P. B. van Sonsbeck, Członek Rady Stanu. — Marynarki Vice-admirał Lucas, Dyrektor morski we Flessyndze. — Osad, P. Pahud, Sekretarz jeneralny tegoż Ministerstwa. — P. van Bosse pozostaje Ministrem Skarbu.

Dymissye PP. Heemstra, Ministra Wyznania Reformowanego i Mutsaers, Ministra Wyznania Katolickiego zostają przyjęte, ale zamiast mianowania nowych Ministrów, wydziały te zostają wcielone: pierwszy do Ministerstwa Sprawiedliwości, a ostatni do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

(Journ. de S. P. Psz. Półn. R. I.)

Przy niniejszym numerze załącza się rycina, wyobrażająca rysowany z natury profil panny Fanny *Elssler*.

Позволяется печатать. 31 Октября 1849 года. *Цензоръ И. Срезневскій.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.